

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

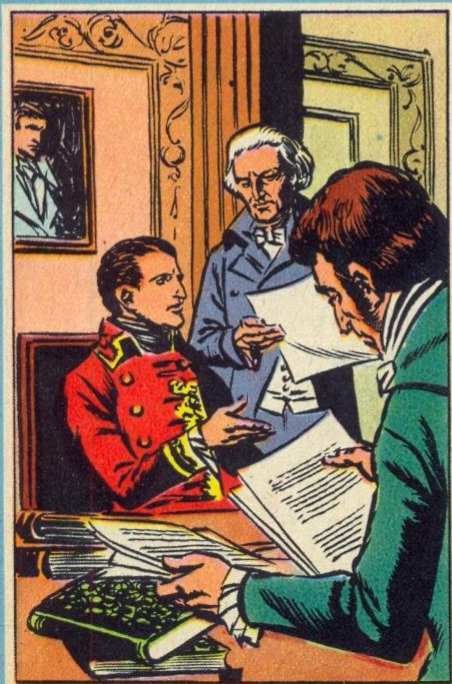
OR-GA-NI-SA-TIE !...

NAPOLEON BONAPARTE was verbazingwekkend. Niet alleen door zijn universeel verstand, maar ook door zijn ongelooflijke werkracht. Hij werkte dikwijls twintig uur per dag. Een paar uurtjes slaap op een stoel of tegen een muur aangeleund, waren voor hem voldoende. Van zijn correspondentie zijn er tot nu toe twee en dertig boekdelen uitgegeven, en dat is nog maar een derde! In zijn machtig brein was alles zorgvuldig geklasseerd. Zijn geest was vooral positief en praktisch, hij was een groot organisator.



1 — HET CONCORDAAT

OM Frankrijk op moreel gebied te reorganiseren, besloot Napoleon de katholieke eredienst te herstellen. Op 15 juli ondertekende hij samen met kardinaal Consalvi, vertegenwoordiger van Paus Pius VII, het beroemde Concordaat. Door dit verdrag deed de kerk afstand van al haar tijdens de Revolutie verbeurdverklarde eigendommen. Als vergoeding zouden de bisschoppen en pastoors door de staat worden betaald. Maar de bisschoppen zouden nu door de Eerste Consul zelf worden benoemd en moesten hem trouw zweren.



2. — HET WETBOEK

IN een wetboek verzamelde Napoleon alle wetten, die de verhouding tussen particulieren regelden. Nadruk werd gelegd op het eigendomsrecht. Dit was het Burgerlijk Wetboek. De grootste juristen van die tijd: Tronchet, Portalis en Bigot de Préameneu, werkten dag en nacht met Napoleon samen om dit meesterwerk tot stand te brengen. Dit Wetboek, algemeen bekend als de « Code Napoleon », werd geïnspireerd door het Romeins recht en zou later door vrijwel alle landen worden overgenomen. Naast het Burgerlijk Wetboek kwam ook nog het Strafwetboek tot stand. De rechterlijke organisatie werd volkomen vernieuwd. Geen verkozen rechters meer. Ze werden voortaan door het staatshoofd benoemd.

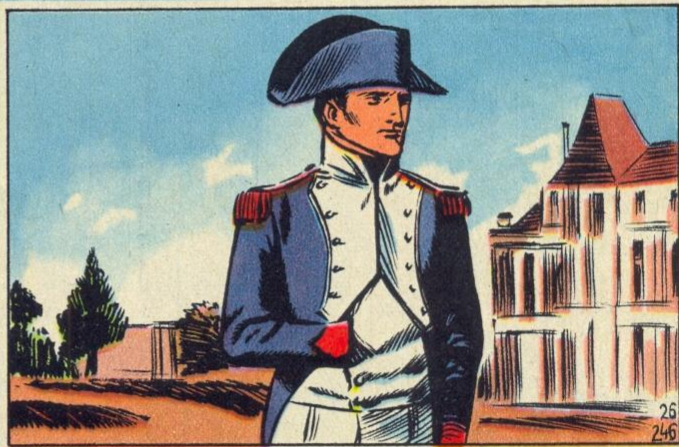


3. — FINANCIEN

TOEN Napoleon aan het bewind kwam, waren Frankrijk's financiën in een ontzettende toestand. De eerste maatregel, die hij elf dagen na zijn benoeming nam, was de reorganisatie van het belastingstelsel. Zo kwam er een ambtelijke hiërarchie van ontvangers, inspecteurs en directeurs der belastingen, geheel door hem zelf benoemd. De Fransen betaalden nu veel meer dan tijdens het bewind van hun koningen. In 1803 richtte Napoleon de Bank van Frankrijk op.

4. — DE ADMINIS- TRATIE

REEDS in 1800 liep de enorme administratieve machine, die Napoleon gebouwd had, gesmeerd. Hijzelf hield het stuur er van vast in de handen. Schitterend! Die prefecten prachtig in het goud, omringd door hun raadgevers, die onderprefecten in uniformen met zilver geborduurd bijgestaan door hun Raad, de burgemeesters met hun gemeenteraad. Al deze hoge ambtenaren droegen een degen; een parade degen. Zelfs de meest vreedzame burgers kregen degens, ook de leden van de Franse Academie hadden er een. Bij hun gala-uniformen dragen zij deze trouwens nog. Een degen! Bespottelijk! Zij beëfden immers allen voor hun Meester, Napoleon!



5 — DE MEESTER

ZO had Napoleon dus heel Frankrijk onder de duim. Hij benoemde, ontsloeg, centraliseerde, gaf bevelen. Hij kocht Malmaison, een klein kasteeltje, 17 km van Parijs. Daar ging hij soms uitrusten in gezelschap van zijn vrouw, Josephine Tascher de la Pagerie, weduwe van generaal de Beauharnais, en haar twee kinderen, Eugène en Hortense. Daar ook droomde hij: « Regeren... dat is goed, maar... heersen! Waarom zou hij niet « heersen » ?

(Wordt voortgezet.)